

Sammanfattning

Underlag för undersökningen var MOB:s register över lokala samordnare som CAN erhöll den 30 oktober 2006. Registret innehöll 270 e-mailadresser. Av dessa kunde 36 personer tas bort på grund av att kommunen redan fanns representerad eller att personen slutat och ingen efterträdare fanns. Av de resterande 234 lokala samordnarna svarade 209 för kommuner och 25 för stadsdelar vilken innebar att 72 procent av Sveriges 290 kommuner och 51 procent av Stockholms, Göteborgs och Malmös 49 stadsdelar fanns representerade i det register CAN erhöll av MOB.

Av dessa 234 lokala samordnare svarade 198 på enkäten vilket innebar en svarsfrekvens på 85 procent.

Man bör tolka resultatet med viss försiktighet. Enkäten har i vissa fall besvarats av respondenter som inte arbetat som samordnare eller på annat sätt varit ordentligt insatta i ämnet. Dessutom är endast 59 procent av landets 290 kommuner representerade bland dem som svarat och 76 procent av Stockholms, Göteborgs och Malmös 49 stadsdelar.

Bland de kommuner och stadsdelar som deltagit i undersökningen svarade 76 procent av respondenterna i kommunerna och 81 procent i stadsdelarna att de har en narkotikapolitisk handlingsplan.

Nästan alla handlingsplaner berörde någon av de tre grundstenarna i svensk narkotikapolitik (98 procent av kommunerna och 97 procent av stadsdelarna). Förebyggande åtgärder var det mest förekommande följt av tillgångsbegränsning och vård och behandling. Handlingsplanerna är ofta en del av en större handlingsplan som också berör alkohol. Arbeta mot anabola steroider ingår i en majoritet av de narkotikapolitiska handlingsplanerna (60 procent i både kommunerna och stadsdelarna).

Den vanligaste instansen som fattat beslut om handlingsplanen är i kommunerna kommunfullmäktige (72 procent). I stadsdelarna uppgav 33 procent av respondenterna socialnämnden och lika många stadsdelsnämnden.

Socialtjänst och skola är de två instanser som enligt flest respondenter har bidragit i framtagandet av handlingsplanen (85 respektive 78 procent i kommunerna och 73 respektive 93 procent i stadsdelarna). I många kommuner, 45 procent, uppgav respondenterna att man fått hjälp av kollegor från andra kommuner i arbetet med att ta fram handlingsplanen. I stadsdelarna svarade 40 procent att de fått hjälp av särskilt drogprebyggande centrum.

I både kommuner och stadsdelar har flest respondenter svarat att socialtjänsten och skolan är de instanser som arbetar aktivt med handlingsplanen (83 respektive 78 procent i kommunerna och 87 respektive 90 procent i stadsdelarna).

I kommunerna uppgav 78 procent att man marknadsfört handlingsplanen genom att informera högre tjänstemän i kommunen medan 48 procent svarade att man genomfört informationsmöten. I stadsdelarna nämnde 87 procent att man informerat högre tjänstemän samtidigt som 47 procent svarade att man haft föredrag i skolor, fritidsgårdar eller liknande för att marknadsföra handlingsplanen.

Såväl i kommunerna som stadsdelarna är det enligt uppgiftslämnarna vanligt att utvärderade metoder används i arbetet mot narkotika. I kommunerna uppgav 54 procent att de ofta eller nästan alltid använder sig av utvärderade metoder. Hos stadsdelarna var det något vanligare. Där uppgav 64 procent att utvärderade metoder används ofta eller nästan alltid.

I kommunerna svarade 37 procent att de var fast anställda som samordnare och i stadsdelarna 39 procent. Det näst vanligaste var att de var projektanställda, 30 procent i kommunerna och 39 procent i stadsdelarna.

Av respondenterna i kommunerna tror 35 procent att resurserna för deras arbete kommer att öka de närmaste två åren och 49 procent att de kommer att förbli oförändrade. I stadsdelarna tror 8 procent att de kommer att öka medan 43 procent tror att de kommer att vara desamma.